

както духовни тѣй и свѣтски управители въ своятъ діоцезъ, но не сполучихъ. Но колкото за границитѣ на охридската архіепископія тѣ сполучихъ. Освѣнъ епархіиѣ, които по Юстиніановата новелла бѣхъ подчинени на архіепископіята, лъжовніятъ документъ причисляваше йоще върхна Албанія, Тессалія, Епиръ, Ливадія и островъ Еврипъ. Охридскитѣ архіепископи неможихъ да подчинѣтъ Тессалія, Ливадія и Еврипъ, но въ подирне врѣме (неизвѣстнo кога) подчинихъ подъ властѣта си диррахійската митрополія, която са намѣрваше въ Албанія.

Като са нарече охридската архіепископія Първа Юстиніана, тя не са намѣрваше постоянно се въ едни рѣцѣ, а прѣминуваше отъ едни рѣцѣ къмъ други. Въ началото на XIII вѣкъ охридската архіепископія два пѣти прѣминува въ Български рѣцѣ; а въ началото на XIV вѣкъ прѣмина къмъ Сърбитѣ и са намѣрваше въ тѣхнитѣ рѣцѣ, додѣ Турцитѣ прѣзехъ Балканскіятъ полуостровъ. Българскитѣ и Сърбскитѣ царѣ несмѣхъ да унищожѣтъ охридската архіепископія, защото мислѣхъ, че тя е първа Юстиніана. Но когато охридската архіепископія падна въ български рѣцѣ, тогава и охридскіятъ архіепископъ трѣбаше да припознае върховната властъ на Търновскіятъ патріархъ и да му са подчини, но това подчиненіе небыше съвършенно, защото охридскіятъ архіепископъ си быше непълно свободенъ въ своятъ діоцезъ и подъ негова властъ пакъ си оставахъ сички епархіи, които са намѣрвахъ подъ властѣта му, когато быше архіепископіята прѣзета отъ Българитѣ. Съ една дума, охридската архіепископія си заварди вътрѣшната самостоятелность, само признаваше за по горня отъ себе си Търновската патріаршія.

Въ 1185 год. когато двамата братѣя Асѣнъ и Петръ освободихъ българското царство отъ грѣцкіятъ ярѣмъ, охридската архіепископія си остана подъ грѣцитѣ, само границитѣ на архіепископіята бѣхъ смѣсени, защото Българи-